

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

19. De visitationibus Venerabilis Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

diem tristis & mœrens traducebat: quin & lubentiùs iis Sacerdotibus assistebat, qui tractim & cum reverentia Missam longiusculam celebrabant, dicens tum ad tanti epuli delicias degustandas plus temporis suppetere, neque se unquam inter tam sancta mysteria fatigari, aut confensescere.

Eadem mens, idemque erga hoc Sacrificium sensus fuit Fratris Antonini ex Ordine S. Francisci, tot Sacris ministrare soliti, quot per obedientiæ nutum licebat: quiq̃ cum morti proximus ad Sacrum audiendum deferri optaret, aliisque negantibus id ob virium debilitatem fieri posse, dixit: O si sciretis, quantum vel uno Sacro fructus accedat! Utinam ut in nobis tanti sacrificij semper crescat admiratio!

CAPUT XIX.

De visitationibus Venerabilis Sacramenti.

1. Christus in Vener. Eucha. quas agat partem.

Thesauros auri à draconibus custoditos commenta est fabulosa Antiquitas; nos veriorem thesaurum habemus in Eucharistia Christum Dominum arculâ, honoris causâ, inclusum, & Angelorum coronâ stipatum. Habemus, inquam, tanquam militantis Ecclesiæ Principem, qui con-

tra hostiles incurfus excubias agat, eamque tueatur, tanquam Patrem in medio liberorum, qui illorum commoda procuret, tanquam Regem amantissimum, qui subditorum suorum libellos supplices excipiat, eorumque, iustis votis annuat, tanquam Mediatorem inter nos & Deum, qui ob offensas iratum mitiget tanquam Medicum qui ad morbos miserorum levandos semper sit in promptu: denique tanquam cor in medio corporis mystici, quod est Ecclesia, ut omnibus illius membris spiritus vitæ cælestis suppeditet. O quàm admiranda est hæc tantæ Majestatis bonitas, atque dignatio! Rodolphum Imperatorem, cum ejus satellites vulgus accedens arcerent, dixisse ferunt: Sinite periculos illos accedere; an ego Imperator factus sum, ut arcâ includerer, & non potiùs audiendis omnium calamitatibus iisq̃ sublevandis vacarem? Hæc etiam est mens tua, bone Jesu; qui tribus præsertim de causis in hoc Sacramento permaere voluisti.

Prima est, ut ad ægros defereris. 2. Ut hunc inferiorem mundum nostrorum scelerum fetore contaminatum, tuarum gratiarum suavissimo odore perfunderes. 3. Ut Ecclesiæ sponsæ tot calamitatibus agitæ atque afflictæ solatio esses. Res cer-

2. Cur ibi servari velit, & quantum eius amor.
1. Causa ut afflictos solaretur.

3.
Trajani &
Alphonfi
in milites
amor.

tè admiratione dignissima, intueri tantam Majestatem velut pedem fixo cum summa voluptate in vasculo aureo expectantem, donec ad ægri alicujus humilem & interdum graveolentem casam deferatur, eumque suorum bonorum communicatione locupletet. Trajanum Imperatorem, quod vestimenti sui refecto frustulo militis vulnus alligavit, ac deinde Alphonsum Regem, quod jacentem in sanguine suo militem plagis coopertum erexit, & sudario suo vulnera mundavit & astrinxerit, laudibus in cælum tollunt historici. Quid hæc ad Christi humanitatem, qui alienis manibus delatus, visit ægrotos, leetulos accedit, sanguine suo ulcera detergit, solatur, & seipsum ad morbi levamentum, & amoris argumentum elargitur?

Varus Orator Romanus, cum apud Augustinum Imperatorem diceret, inter alia sententiam hanc protulit, quam literis posterorumque memoriâ dignam judicavit Seneca: *Qui apud te, Cæsar, audent dicere, magnitudinem tuam ignorant; qui non audent, humanitatem.* Mirabatur scilicet Orator iste tantam Majestatis Imperatoris cum affabilitate consociationem; & tamen quid hoc aliud ad Christi nobiscum familiaritatem, quam umbra ad solem, pulvisculus ad montem, gutta ad Ocea-

num? non expectat Christus ut adducantur ad ipsum ægri, & male habentes, vel ut ad ipsum accedant, ut fiebat dum in terris ageret; sed ipse à Sacerdote deferri vult, eosque invisere; imò priscis temporibus à pueris portabatur, quin & unusquisque domum secum referre poterat, & sumere cum vellet, ut gravissimorum virorum probat testimonio, ^{Ensch. l. 4.} Tertulliani, Clementis Alexandrini, S. Cypriani, Basilij & plurimum aliorum, quos inter Gregorius Nazianzenus, qui sororem suam sanitatis recuperandæ gratiâ Ven. Sacramentum admovisse oculis narrat; & S. Ambrosius, qui Satyrum, dum periclitaretur in mari, ope Vener. Sacramenti, quod collo gestabat, liberatum memorat: quæ etsi modò non sint usitata, ingentem tamen tantæ Majestatis cum hominibus familiaritatem, & inauditam humanitatem prædicant.

Quid de secundo fructu, qui ex Christi præsentia in Ecclesiam manat, jam dicemus? Dæmonem ex Energumeni ore dixisse memorant, nisi Beatissimæ Virginis preces obtitissent, Christianam gentem ob inmania scelera, Numinis æterni fulminibus jam pridem perituram fuisse: quanto magis justas æterni Patris iras mitigare censendus est manens inter sceleratos mortales in Eucharisti-

3. Ut ig
pellem
dissipat

4.
2. Ut Pe
tris æterni
mitigare
iram.
Gajetini.

charistia Christus, cujus intercel-
sio apud fulminantem Deum plus
habet virtutis & gratiæ? Sodo-
mæ, & Gomorrhæ incendia dis-
tulisset Deus, si inter illos decem
iusti reperti fuissent; quid non
faciet? quæ fulmina non avertet
ille unus iustus, qui omnium
omnino iustorum mortalium,
immortaliumque sanctitatem in
se complectitur, atque omnis
sanctimonix fons est & origo?

3. Ut ignis
pellera
dissipat.

Dum pestilentia urbem aliquã
depaucitur, suadent Medici, ut per
vicos & angiportus, ignes quã-
plurimi excitentur, quorum flam-
mis purgetur aër, aërisque corru-
pti venenata contagio consumat-
ur: de plurimis Christianorum
civitatibus fortè dici possent, quod
apud Ezechielem de populo Ju-
daico contestatus est Deus; ni-
mirum abominationes in illarum
medio versari; quæ propterea
jam pridem scelerum suorum
pestilenti colluvie perditum is-
sent, nisi Christus amoris sui in-
cendio virus ex parte dissipasset,
& meliorum expectatione, gra-
viorum malorum minas suspen-
disset.

Tot viri, feminaeque, sanctita-
te illustres, tantã apud divinam
Majestatem gratiã valere, ut im-
minentes provinciis & regnis ca-
lamitates suis apud illam oratio-
nibus propulsarint. Id aliquando
Simeoni Stylitæ, SS. Dominico,

Francisco, Justiniano, Coletæ,
Margaretæ Crotoniatæ, Catha-
rinæ Senensi concessum fuisse le-
gimus: cur non eandem à Sancto
Sanctorum Christo Domino in-
ter nos commorante tutelam, &
præsidium speremus, præsertim
cùm ob id maximè sedem fixis-
se inter nos, magno honoris sui
periculo, sancta Theresia arbi-
tretur.

Tertia ratio suæ inter nos man-
sionis, quam tangit velut transcur-
sum eadem Virgo, plurimum mi-
seros orphanos recreat, & conso-
latur. Sunt ex Christi amantibus,
quæ vellent vixisse dum Christus
degebat in terris, & mortalis inter
mortales agebat, vellēt ei in omni-
bus suis itineribus comites adha-
sisse, interfuisse cõcionibus, & mi-
raculis, suis fortunis aluisse, deniq;
ex ejus consilio & monitis vitam
instituisse. Huic eorum desiderio
Eucharistiæ beneficio occurrere
voluit Christus, & majori quo-
dammodo familiaritate cum illis
agere: dum enim Rex Majesta-
tem sub vulgari habitu dissimu-
lans, inter suos populariter ver-
satur, tum auditur fidentiùs, &
majori libertate cum illo negotia
tractantur: hinc meritò cum ri-
tu mirabatur eos Theresia, qui ad
ea tempora quibus Christus age-
bat in terris, suspirabant, quasi il-
lum ipsum non haberent modò
ad libitum, cum quo assiduè esse

4 Ut or-
phanis
prospiciat.

LII 2 pos-

possint, & colloquiis, imò delicio-
sis epulis refici ac recreari. Uti-
nam vigeret in nobis, ut oportet,
fides, qua tam amicam ejus præ-
sentiam, nobisque tam salutarem
benè apprehenderemus! adire-
mus tum cum fiducia, ut monet
S. Paulus, ad thronum gratiæ,
quem nobis in hoc Sacramento
erexit, ut misericordiam conse-
quamur, & gratiam inveniamus
in auxilio opportuno; clamat
enim in illo throno gratiæ resi-
dens, quod olim inter homines
degens: *Venite ad me omnes qui
laboratis*, & gratiarum desiderio
ac cupiditate accensos invitat, di-
cens: *Si quis sitit, veniat ad me.*

^{3.}
Titii Imp.
humanitas

Titus Imperator, mundi amor,
& deliciæ generis humani appel-
latus, tantâ humanitate, & beni-
gnitate adventantes excipiebat, ut
neminem à se tristem, aut indo-
natum abire pateretur, cumque
monerent amici dispiceret, an
arurium tantis largitionibus par
esse possit; respondit, non decere
quemquam à se sine satisfactione
dimitti. **J E S U S** Christus cæli ter-
ræque delictum, cujus opes nullâ
beneficiorum profusione exhau-
riri unquam possunt, qui libenti-
tius dat, quàm accipit, & omnes
ad accipiendum invitat, qui in
Eucharistia velut captivus amoris
omnes quantumcumque impor-
tunos amantissimè excipit, quo-
modo quæso unum aliquem à se

mœrentem & inconstatum aut
spe suâ frustratum amittet? Clau-
dus Cæsar quartum Consul ami-
cum Chartagine habitantem, ad
Romam migrandum dum solici-
tat, promittit omnes amicitie
perfectissimæ partes impleturum
se, ac catenis illum aureis apud se
retenturum: hoc est, tantis bene-
ficiis obstricturum, ut Chartagi-
nem regredi nollet. Christus
Dominus in Ven. Sacramento ca-
tenis amoris illigatus persistit;
noctes & dies stans post parie-
tem, prospiciens per cancellos;
nosque ad accedendum invi-
tans, ut vincula amoris nobis inji-
ciat: accesserunt ad illum noctu
Nicodemus & Andreas, ejusque
sermonibus velut laqueis irretiti
filiorum Dei numero ascribun-
tur. Xaverius Indiarum Aposto-
lus post dies in animarum lucro
consumptos tanquam alter Moy-
ses noctibus ad reparandas animi
vires ante Ven. Sacramentum se
prosternit, & mirum, quantum
hauriat inde roboris ad idolola-
triam debellandam, quantum et-
iam inde capiat voluptatis!

Regium Vatem, quanta bo-
norum copia in istis altaribus re-
condita sit, non fugit, cum dicit
se ad instar passeris, & turturis
ad illa convolasse, ubi pullos suos,
hoc est desideria sua, & affectus
tanquam animi fetus reponeret:
quod idem non præstemus, hoc
igno-

Christus
vinctus
amoris
compe-
ditibus.

Exemplo
Davidis
Deum cõ-
sulentis.

ignorantiæ, & oscitantæ nostræ meritò imputari debet: potestq; nobis dici, quod Christus Samaritanæ: *Si scires donum Dei, & quis est, longè diligentius & sapiùs ad illum accederes; imò ab illo disjungis, avelliq; non posses.*

6. *Sancti Ven. Euch. frequenter visitarunt.* Æschines Socratis discipulus dies integros magistri sui lateri adhærebat, quod tantam illi gratiam conciliavit; ut diceret de illo magister: *Solus Æschines novit Socratem honorare.* Idem norunt, & pro virili præstant, qui Jesu Christi eminentem dignitatem, & in homines profusam in hoc Sacramento munificentiam perspectam habent. B. Suso quoties seu in descensu è cubiculo aut regressu, seu alia de causa ante templi fores transibat, ingrediebatur ut Christum in Sacramento salutaret: dicens inurbanum esse tantum amicum in viciniâ commorantem, modico à viâ deflexu non salutare, & quantum negotia permittunt, cum illo colloqui. Idem institutum, ac eandem ob causam, hoc est honoris deferendi gratia tenuit Franciscus à puero Jesu, qui ædem apertam offendens intrabat, Christum in Eucharistia salutabat, & aliquando dum aliud non urgebat, horam integram, quasi amicus cum amico sermones miscebat. B. Franciscus Borgia septies per diem visebat Christum in Eucharistia, & obsequia

deferrebat; alij plus, alij minus pro opportunitate loci & temporis. Nunc quid in illa visitatione agendum, videamus.

1. Accede igitur, & primò corpore animoq; prostratus Dominum sub speciebus absconditum adora, cumq; omnium rerum principium & finem, à quo, & per quem sunt omnia, agnosce & confitere, ac te tuaq; omnia hoc titulo ei offer.

7. *Quare Ven. Euch. identidem visitanda: & quo animi sensu.*

2. Accede ut pro omnibus beneficiis, ac præsertim pro tam amica & familiari inter nos mansionem gratias agas: quod tanquam sol non cælo, sed speciebus affixus suis nos radiis illuminet, tanquam ignis nos flammis amoris accendat, tanquam faventissimum astrum suis nos aspectibus felicitet.

3. Accede ut silentio, nulloque oris sono, sed linguâ cordis & amoris cum illo agas de rebus solis amantibus notis, possisq; dicere: *Dilectus meus mihi, & ego illi.*

4. Accede, ut sicut guttula aquæ vasto Oceano permista, & in dolium vini generosissimi injecta meliorem statum acquirit; ita tu te totum in Christi cor immittas, ubi omnem tui curam abjicias, & te perdendo conerves.

5. Accede, ut amicum ab ingenti vulnere jacentem consoleris; ille enim est qui dicit: *Vulnera affi-*

cor meum soror mea sponsa, mea, consolatio quam maximè amat, est; ut deinceps sermō suo in te amori cor respondeat.

6. Accede, ut vitæ hujus miseræ oneribus gravatus, meliorem auram haurias ex ejus pectore suaviter aspirantem, ut inde refectus ad novos pro ejus gloria labores animos sumas.

7. Accede ut mendicorum egentissimus ad divitem opulentissimum & liberalissimum, qui libentius donat, quàm rogatur, & donando aliumque ditando, opes suas auget: neque aliud petas, quàm cum S. Thomâ, ipsam ejusque spiritum: testatur enim libenter hunc spiritum daturum se petentibus.

8. Accede tanquam periculosè æger variis morbis conflictatus, & obsecro, ut qui in terris degens sanabat omnes sibi oblatos à quacumque detinebantur infirmitate, tibi etiam à vitiosis habitibus incolumitatem impartiri dignetur; dicasque cum fororibus Lazari: *Ecce quem amas infirmatur.*

9. Accede tanquam miser variis tentationum generibus ab hostibus impetitus, & in extremum discrimen adductus, dicasque cum Apostolis periclitantibus: *Domine salva nos, perimus:* idque maximè usurpa, dum ob infortunium, injuriamvè acceptam

in varias partes rapitur animus, & tam diu ad ejus abjectus pedes & supplicia, donec dicat tempestas cordis tui: *Tace, & obmutescite,* fiatque tranquillitas magna.

10. Accede tanquam ad scholam cælestem, ut ad pedes tanti Magistri prostratus cum te docentem, ac te de variis commententem audias, & benignè excipias; dicasque primò cum Samuele: *Loquere Domine, quia audit servus tuus.* & commonefactus gratias agas, & dicas cum Davide: *Bonitatem fecisti cum seruo tuo secundum verbum tuum.*

11. Accede tanquam ad boni consilij Angelum, & dubitationum tuarum tenebras discutiat, ut & quæ recta sunt agnoscas, & ad ea peragenda ejus auxilio convalescas.

12. Accede ut ab aliquo lapsu, quo tibi accisas debilitatasque animi vires persentiscis, eo auxiliatricem manum porrigente continuo resurgas, & resumptis animis, virtutis iter generosius, constantiusque capestas. Si hoc Ven. Sacramentum, tanquam remediorum omnium apothecam, & bonorum omnium promptuarium agnoscas, atque ad hunc finem ad Christum ibi se præstantem fidenter accedas; habes unde de tanta gratia, tibi, Deoque gratuleris.